

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/225/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216206743
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8216206743.16

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu B. S., K.. XX.XX.XXXX, O. I. XXXX/XX, XXX XX O., zast. JUDr. Jana Závodská, advokátka, Slovenskej jednoty 8, 040 01 Košice, proti žalovanému 1. V. O., K.. XX.XX.XXXX, O. X.. F. XXXX/X, XXX XX O., 2. D. S. W. R.. G., D. XX, XXX XX D., H.: XX XXX XXX, zast. JUDr. Mgr. Drahoslav Magdziak, advokát, Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, o vydanie vecí, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 2. rade je p o v i n ň ý vydať žalobcovi tieto veci: dosky v objeme 14 m³, hranoly v objeme 16 m³, 1 ks zväračka VLSP 315, 1 ks oceľov liatinový pracovný stôl o rozmeroch 1,2 m x 2 m o hmotnosti 1,2 t, 1 ks dielenský stôl Ponk s prasknutou pracovnou doskou, 1 ks oceľová skrinka o rozmeroch 1 m x 0,8 m x 0,4 m, 1 ks oceľový regál o rozmeroch 2 m x 1,2 m x 0,5 m, 1 ks plechový sklad o rozmeroch 4 m x 10 m s výškou 2,5 m, 1 ks sústruh malý bulharský, 1 ks kompresor Orлік s výškou 1,1 m vrátane kompresora a elektrického motora o dĺžke cca 1,5 m, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanému v 2. rade z a m i e t a .

III. Žalobu v časti o nároku žalobcu voči žalovanému v 1. rade z a m i e t a .

IV. Vzájomnú žalobu žalovaného v 2. rade voči žalobcovi z a m i e t a .

V. Žalobcovi p r i z ň á v a voči žalovanému v 2. rade n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 42,86 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

VI. Žalovanému v 1. rade p r i z ň á v a voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

VII. Žalobcovi vo veci vzájomnej žaloby p r i z ň á v a voči žalovanému v 2. rade n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.12.2016 domáhal pôvodne voči žalovanému v 1. rade vydania vecí: dosky v objeme 14,00 m³, hranoly v objeme 16,00 m³, 1 ks zväračka VLSP 315, 1ks ručné pákové nožnice, 1 ks ručná ohýbačka plechov, 1 ks oceľovo - liatinový pracovný stôl 1,2 m x 2 m, hmotnosť 1,2 t, 1 ks dielenský stôl PONK, 1 ks oceľová skrinka 1 m x 0,8 m x 0,4 m, 1 ks oceľový regál 2 m x 1,2 m x 0,5 m, 1 ks kompresor ORLÍK, 1 ks plechový sklad 4 m x 10 m, výška 2,5 m, 1 ks sústruh malý, 1 ks fréza, 1 ks lis hydraulický. Celkovú hodnotu týchto vecí žalobca ustálil na sume 13.340,00 Eur, čo vyplýva z jeho podania doručeného súdu dňa 06.02.2017.

2. V žalobe uviedol že s Cigeľským komunitným spolkom o. z., konajúcim prostredníctvom dvoch členov riaditeľstva združenia, a to žalovaným v 1. rade a X. S., K.. XX.XX.XXXX, uzavrel darovaciu zmluvu formou notárskej zápisnice spísanej na notárskom úrade JUDr. Jána Hamaru v Bardejove, sp. zn. N 727/2013, Nz 40639/2013, NCRIs 41363/2013, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v tom čase v jeho vlastníctve. Išlo o nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX, k. ú. D. a LV č. XXXX, k. ú. Bardejov (v súčasnosti vedené na LV č. XXXXX). Predmetom darovacej zmluvy bol aj spoluvlastnícky podiel žalobcu vo veľkosti 1/9 v pomere k celku, vedený na V č. XXXXX, k. ú. Bardejov. Žalobca uviedol, že predmetom darovacej zmluvy bol len označené nehnuteľnosti. Predmetom zmluvy neboli hnutelné veci, ale napriek tomu žalovaný v 1. rade mu bráni s nimi disponovať a má ich v neoprávnenej držbe. S poukazom na § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému v 1. rade povinnosť mu hnutelné veci označené v bode 1. odôvodnenia tohto rozsudku vydať.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný v 1. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 23.03.2017. Vo vyjadrení uviedol, že nárok žalobcu neuznáva a žalobu považuje za nedôvodnú. Tiež uviedol, že žalobca žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že by žalovaný v 1. rade neoprávnene zasahoval do jeho vlastníckeho práva. V tejto súvislosti dodal, že nebol účastníkom zmluvného vzťahu - spomínanej darovacej zmluvy, nie je vlastníkom predmetu darovania, nie je držiteľom označených hnutelných vecí a nebráni žalobcovi disponovať s týmito hnutelnými vecami. Okrem toho poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/68/2016 o vrátenie daru, ktoré podľa jeho názoru znamená prekážku litispendencie. Preto navrhol, aby súd žalobu zamietol, alternatívne, aby súd konanie zastavil.

4. Podaním doručeným súdu dňa 18.04.2017 žalobca podal vo veci vyjadrenie, v ktorom uviedol, že konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/68/2016 sa týka iného predmetu konania - vrátenia daru (nehnuteľností). Vzhľadom na to, že predmetom darovania neboli hnutelné veci, ktoré vrátane vecí vo vlastníctve spoločnosti MM&K, s.r.o., ostali na darovanej nehnuteľnosti, žalobca sa voči žalovanému v 1. rade domáha ich vydania. Niekoľkokrát žiadal žalovaného v 1. rade o vydanie vecí, avšak ten to odmietol s odôvodnením, že sú jeho a žalobcovi tam nič nepatrí.

5. K podaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 15.05.2017. Vo vyjadrení uviedol, že žalobca nemusí byť aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby, a to vzhľadom na jeho vyjadrenie, že na darovanej nehnuteľnosti mali ostať aj veci vo vlastníctve spoločnosti MM&K, s.r.o. Pritom podľa žalovaného v 1. rade žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by mu mali veci patriť. Okrem toho žalovaný v 1. rade popieral svoju pasívnu vecnú legitimáciu v danom spore.

6. Podaním doručeným súdu dňa 30.04.2018 žalobca navrhol, aby súd pripustil vstup ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, a to Cigeľský komunitný spolok o. z., so sídlom Cigeľka 28, 086 02 Cigeľka, IČO: 42 230 772. V tejto súvislosti žalobca vyslovil názor, že pripustením vstupu tohto subjektu do konania sa vyjasní situácia, kto je pasívne vecne legitimovaný a kto neoprávnene zadržíava hnutelné veci patriace žalobcovi.

7. Ďalším podaním zo dňa 11.03.2019 žalobca navrhol vykonať výsluchy svedkov Q. V., Q. Q., V. Z., X. S. ml., X.K. S. st. V podaní doručenom súdu dňa 26.04.2019 žalobca navrhol vykonať aj výsluch svedka Q. E.Č..

8. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení doručenom súdu dňa 13.03.2019 opakovane namietal svoju pasívnu vecnú legitimáciu. Žalovaný v 2. rade v podaní doručenom súdu toho istého dňa poukázal na faktúru spoločnosti Silvergas s.r.o., z ktorej podľa neho vyplýva, že vlastníkom sústruhu, ohýbačky plechov, strihačky plechov, plechovej unimobunky zrejme nebude žalobca. Tiež poukázal na správu od JUDr. Šantu zo dňa 21.02.2014, z ktorej podľa neho vyplýva, že zväračka, pákové nožnice, ohýbačka plechov, skrinka náradia a podobne nemusia byť vo vlastníctve žalobcu. Okrem toho predložil listinné dôkazy o tom, že nakúpil drevnú hmotu, resp. hranoly a dosky, ktoré boli použité na rôzne účely, medzi inými aj na výrobu kupol.

9. Žalobca v podaní zo dňa 24.04.2019 uviedol, že v tomto spore ide o iné hnutelné veci než tie, ktoré sú uvedené na faktúre vystavenej pre spoločnosť Silvergas s.r.o. K faktúre č. 403 vystavenej pre žalovaného v 2. rade, predmetom ktorej bolo rezivo v objeme 0,75 m³ uviedol, že išlo o drevo, ktoré

podľa kódu znamenalo už narezané dosky. Podľa žalobcu išlo o drevo, ktoré bolo použité v rámci projektu žalovaného v 2. rade nazvaného „Zelené oázy“, pričom v danom čase, v roku 2013 žalovaný v 1. rade realizoval oplotenie okolo rodinného domu, čo podľa neho znamená, že drevo mohlo byť použité aj na tento účel. Pokiaľ ide o faktúru vystavenú pre spoločnosť ProCommunity o. z. z roku 2016, predmetom tejto je suma fakturovaná za dodanie guľatiny, pritom žalobca zdôraznil, že sa domáha vydania dosák a hranolov, ktoré dal narezať z guľatiny nadobudnutej v roku 2008, čo potvrdili aj svedkovia.

10. Žalovaný v 2. rade sa v podaní zo dňa 26.04.2019 vyjadril k nárokom žalobcu o vydanie dosiek a hranolov, k čomu uviedol, že žalobca nepreukázal vlastnícke právo k nim, zatiaľ čo on áno. Vyjadril sa aj k zväračke VLSP 315, ku ktorej tiež uviedol, že žalobca nepreukázal vlastníctvo k nej. Podľa neho ani výzva právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 22.01.2018 neobsahuje žiaden údaj o podpore žalobcových tvrdení. Žalovaný v 2. rade tiež uviedol, že doposiaľ nemal vedomosť o skutočnom vlastníkovi zväračky, a preto konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. Tiež ho vyzval, aby zväračku VLSP 315 z majetku žalovaného vypratá a aby mu za jej uskladnenie od 28.11.2013 do vypratania zaplatil sumu 500,00 Eur. Žalovaný v 2. rade ďalej tvrdil, že žalobcovi nikdy nebránil disponovať s jeho majetkom. O tejto skutočnosti žalobca nepredložil žiaden dôkaz. Rovnako podľa neho nepredložil relevantné dôkazy o vlastníctve k ďalším veciam, ktoré žiada vydať, a to ručné pákové nožnice, ručná ohýbačka plechov, oceľový pracovný stôl, ku ktorému žalobca predložil doklad o kúpe rysovacích dosiek, dielenský stôl Ponk, oceľová skrinka, oceľový regál, plechový sklad, kompresor Orlik, malý sústruh, fréza, hydraulický lis. Žalovaný v 2. rade v tejto súvislosti súdu predložil fotodokumentáciu (č. I- 142 - 146, č. I. 229) a žiadal, aby sa žalobca vyjadril k tomu, či o vydanie vyobrazených vecí mu ide. Na fotkách boli: ručné pákové nožnice, ručná ohýbačka plechov, dielenský stôl Ponk, kompresor Orlik, fréza a hydraulický lis.

11. Tunajší súd uznesením č. k. 3C/225/2016-53 zo dňa 10.08.2018 pripustil, aby na stranu žalovaného ako ďalší subjekt pristúpil Cigeľský komunitný spolok o. z., so sídlom Cigeľka 28, 086 02 Cigeľka, IČO: 42 230 772.

12. Súd v danej veci nariadil pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom žaloby, notárskou zápisnicou zo dňa 08.11.2013, faktúrou č. 2008/001 s prílohami, rozsudkom tunajšieho súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 3C/68/2016, žalobou vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1Cb/110/2014, výzvou na vydanie vecí zo dňa 22.01.2018, kúpnu zmluvou č. 8/2000 zo dňa 15.11.2000, dokladom vystaveným Bardejovskými pozemnými stavbami (č. I. 128), výdajkou - prevodkou č. 4039 zo dňa 30.09.1997, faktúrou FV 872013 (Silvergas - MM&K), správou JUDr. Šantu zo dňa 21.02.2014, faktúrou č. 2016396 (ProCommunity o. z. - PRIMA les, s.r.o.), faktúrou č. 403 (Zelené oázy 2013), fotodokumentáciou (č. I. 142 - 146, č. I. 229 spisu), kúpnyimi zmluvami zo dňa 01.07.2013, 03.06.2013 a 24.06.2013, výpisom z účtu SimplyCom, spol. s r.o. a faktúrou (č. 270 - 271 spisu), ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinnými dôkazmi.

13. Na pojednávaní strana žalobcu uviedla, že trvá na podanej žalobe, pričom uviedla, že konanie, na ktoré poukazuje strana žalovaného, vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1Cb/110/2014, sa týka iných subjektov, kde žalobcom je žalovaný v 2. rade, teda Cigeľský komunitný spolok o. z., proti spoločnosti MM&K, s.r.o., pričom ide o iné veci, než tie, ktoré sú predmetom tohto konania. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca sa domáha vydania vecí, ktoré nadobudol postupne pred mnohými rokmi a keďže ich kupoval ako fyzická osoba, nedokáže pre odstup času vo vzťahu k niektorým z nich nadobudnutie vlastníctva listinne zdokladovať. Vlastníctvo k predmetným veciam dokáže žalobca preukázať svedeckými výpoveďami. Okrem toho poukázala na faktúru č. 2008/001, ktorá preukazuje vlastnícke právo k doskám a hranolom. Právna zástupkyňa uviedla, že pred uzavretím darovacej zmluvy bola dohoda, že žalobca si môže ponechať na nehnuteľnosti svoje veci, pričom tento pre žalovaného v 2. rade pracoval v uvedených priestoroch zhruba do polovice roka 2014 a pracoval tam aj s vecami, ktoré sú v jeho vlastníctve a ktorých vydania sa domáha. Právna zástupkyňa žalobcu k dôkazu predloženom žalovanými - kúpna zmluva zo dňa 01.07.2013 uzavretá medzi predávajúcim Prvá cigeľská, spol. s r.o. a kupujúcim SimplyCom, spol. s r.o., uviedla, že ide o zmluvu uzavretú medzi odlišnými stranami ako sú strany tohto sporu a tiež veci označené žalovanými ako totožné s tými, ktoré tvoria predmet tohto konania, sú odlišné. Zámočnícke stoly pod položkami 4. a 9. majú podľa nich odlišné rozmery ako tie, ktoré žiada žalobca vydať. Pokiaľ ide o kompresor Orlik, tento kompresor zmontoval a poskladal žalobca z viacerých nefunkčných kompresorov. Ide o kompresor odlišný od toho, ktorý je predmetom tohto konania, pretože ten, ktorý je predmetom konania, je kompresor továrenský, ktorý stojí na väčšej tlakovej nádobe a ten, ktorý je uvedený v zmluve, je poháňaný elektromotorom cez klinové remene.

Ten kompresor, ktorý žiada vydať je tiež poháňaný elektromotorom, ale priamo cez gumenú spojku. Ku kúpnej zmluve zo dňa 03.06.2013 uzavretej medzi predávajúcim - žalobcom a kupujúcim SimplyCom, spol. s r.o., právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že nejde o totožné strany ako v danom spore. Podľa nej v zmluve pod položkou 2. je označený lis univerzálny, zatiaľ čo žalobca sa domáha vydania lisu hydraulického. Pokiaľ ide o pákové nožnice a ručnú ohýbačku plechov (položky 1. a 8.), ide o staršie veci, ktoré žalobca naozaj predal. Pákové nožnice a ohýbačku plechov, vydania ktorých sa domáha, žalobca kúpil neskôr v Sobranceiach a tie boli vždy v Bardejove, zatiaľ čo tie v zmluve uvedené, boli v Cigeľke. Pokiaľ ide o skrinku kovovú označenú pod položkou 17., nejde o totožnú s tou, ktorú žiada žalobca vydať, nakoľko rozmery sú iné. Žalobca tiež dodal, že veci, ktoré sú predmetom tohto konania, sa používali v priestoroch žalovaného v 2. rade na Priemyselnej ulici v Bardejove aj po uzavretí uvedených kúpnych zmlúv až do novembra 2013, keď došlo k ukončeniu prevádzky. Túto skutočnosť by podľa jeho názoru vedel potvrdiť aj svedok Q. V., ktorý tam dovtedy pracoval. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ ide o stôl Ponk, ktorý je predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 01.07.2013 (položka 9.), tak tento je poškodený tak, že skrinka, ktorá je súčasťou stola, bola v tom čase prevalená, v takom stave ten stôl predával. Pokiaľ ide o ten, ktorý žiada v konaní vydať, ten je poškodený na inom mieste, je to zanedbateľná prasknutá pracovná doska. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že k naplneniu kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2013, uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou SimplyCom nikdy nedošlo, nakoľko nikdy nebola zaplatená kúpna cena a ani nedošlo k odovzdaniu hnutelných vecí. V tejto súvislosti však žalovaný v 2. rade argumentoval faktúrou č. 08/2013, splatnou 10.07.2013, ako aj výpisom z účtu SimplyCom, spol. s r.o., vedenom vo FIO banke, kde 02.07.2013 bola uskutočnená úhrada faktúry 08/2013 na účet žalobcu vo výške 550,00 Eur. Na to žalobca uviedol, že sumu 550,00 Eur mu vyplatila firma SimplyCom, spol. s r.o., bolo to za práce a dodaný materiál na budove, ktorú predtým vlastnil. Žalobca uviedol, že pokiaľ ide o sklad, ktorý žiada vydať, tak ten je postavený na dierovaných paneloch. Podlahu tohto plechového skladu z dvoch tretín tvoria hrubé dosky, pričom tento sklad je prehradený v tejto časti a zvyšná časť, asi jedna tretina je podlaha spojená pevne s panelom. Tento plechový sklad možno premiestniť, pričom na tých častiach, kde sa zalial betón na podlahu, by to bolo potrebné očistiť, ale po očistení by to bolo spôsobilé premiestnenia. Žalovaný v 2. rade k tomu uviedol, že náklady spojené s čiastočným vyburaním tohto skladu by boli väčšie, než samotný plechový sklad. Právna zástupkyňa žalobcu v rámci záverečných rečí zotrvala na podanej žalobe a vyslovila názor, že v priebehu konania predložili k veciam, o vydanie ktorých ide, listinné dôkazy o ich nadobudnutí a v prípade, ak takýmto dokladom žalobca nedisponoval, nakoľko vec kúpil na fyzickú osobu, vlastníctvo k veciam preukázal svedeckými výpoveďami, ako aj svojou vlastnou. Vyslovila názor, že listinné dôkazy predložené žalovanou stranou o predaji a kúpe či už lisu, frézy, ohýbačky plechov, ručných pákových nožníc a podobne, nesúvisia s vecami, o ktoré v tomto prípade ide, pretože žalobca žiada vydať veci z priestorov žalovaného v 2. rade. Pokiaľ ide o označenie žalovaného v 1. rade, toho žalobca označil z dôvodu, že aj keď veci sú v priestoroch žalovaného v 2. rade, za ktorého podľa stanov koná starší pán X. S., Q. O. a V. O., nemal vedomosť, kto veci neoprávnené zadržáva, pričom X. S., starší na zadržávanie vecí súhlas nedať.

14. Žalobca sa v rámci svojho výsluchu vyjadril k nadobudnutiu vlastníctva k veciam, vydania ktorých sa voči žalovaným domáha. Pokiaľ ide o dosky a hranoly, tieto boli narezané z reziva, ktoré kúpil od vlastníkov lesov Petrová, išlo o guľatinu a dokladom o tom je faktúra č. 2008/001. Možno o rok neskôr dal guľatinu narezať na Hurbanovej ulici v Bardejove a následne táto bola prevezená na nehnuteľnosť, ktorá bola vtedy v jeho vlastníctve. Keď do polovice roka 2014 pracoval ešte pre žalovaného v 2. rade, tak s jeho súhlasom mohol žalovaný v 2. rade na požiadanie žalovaného v 1. rade tieto dosky a hranoly využívať na výrobu kupol. Dosky a hranoly boli uskladnené v objekte na nehnuteľnosti pod províznym prístreškom a boli prikryté plechom. Pokiaľ ide o ich množstvo, keďže si viedol o tom v zošite záznamy, bolo to 30 m³. Drevený materiál kúpil za účelom opravy strechy domu na Cigeľke, ktorý bol v danom čase v jeho vlastníctve, pričom toho času je vo vlastníctve žalovaného v 2. rade. Vo vzťahu k zväračke VLSP 315 uviedol, že táto bola kúpená od STOJTECH Centrum Bardejov, o čom predložil výdajku - prevodku zo dňa 30.09.1997. Ručné pákové nožnice a ručnú ohýbačku plechov kúpil v zberných surovinách v Sobranceiach za sumy 200,00 Eur a cca 230,00 Eur niekedy v priebehu rokov 2010 - 2011. Pri kúpe boli prítomní V. Z. z Jakubovan pri Sabinove a Q. V. z Zborova. Následne ich doviezol do Bardejova na nehnuteľnosť, ktorá bola vtedy ešte v jeho vlastníctve a za pomoci svojho brata X. S. ich vyložil. Obe boli umiestnené v tej časti budovy, ktorú používal žalovaný v 2. rade na výrobu kupol. V súvislosti s oceľovo-liatinovým pracovným stolom poukázal na kúpnu zmluvu zo dňa 15.11.2000, kde predmetom boli dve rysovacie dosky, pričom podľa jeho vyjadrenia sa to tak odborne volá. V skutočnosti však ide o oceľovo-liatinový pracovný stôl, ktorý sa používa ako podložka na zváranie. Umiestnený bol v hale a potom v priebehu roka 2014 bol vyvezený na voľné priestranstvo, ktoré je súčasťou darovanej

nehnutelnosti. Ďalej uviedol, že dielenský pracovný stôl PONK kúpil niekedy v priebehu rokov 2007 - 2008 od Bardejovských strojární v likvidácii, ale dokladom o kúpe nedisponuje. Ide o stôl, ktorý má oceľové nôžky v tvare trubiek a písmena L, aby držala doska, ktorá má hrúbku 5 cm. Oceľová skrinka a oceľový regál boli súčasťou plechového skladu, ktorý kúpil spolu s nehnuteľnosťou niekedy v roku 1999. Pokiaľ ide o rozmery skrinky a regálu, tieto vedel uviesť z dôvodu, že také má aj doma a išlo o typizované tvary. Kompresor ORLÍK s kolieskami o výške 1,10 m vrátane kompresora a elektrického motora a dĺžke cca 1,50 m kúpil za sumu cca 230,00 Eur (cca 7.000,- Sk) niekedy okolo roku 1999, keď pracoval na oprave betonariiek bývalého Agrostavu Topoľčany, ale doklad o kúpe sa mu už nezachoval. Vo vzťahu k malému sústruhu a fréze predložil dôkaz o ich prevzatí z Bardejovských pozemných stavieb, a.s. zo dňa 30.05.2000 z prevádzky Stropkov. Hydraulický lis kúpil v zberných surovinách v Prešove niekedy v roku 2010 za sumu cca 200,00 Eur. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že pôvodne to bol lis na papier, ale on ho plánoval prerobiť pre potreby strojárstva. V čase darovania nehnuteľností lis presúvali, došlo k jeho prevráteniu a dokonca z neho vytiekol aj olej, pri čom bol prítomný aj žalovaný v 1. rade. Tiež uviedol, že predmetné veci ostali po darovaní nehnuteľnosti v tomto objekte, pretože taká bola dohoda, čo by vedeli potvrdiť svedkovia pán E. a pán S. starší. Na otázku právneho zástupcu žalovaného uviedol, že do mája 2014 pracoval pre žalovaného v 2. rade, pričom pracoval na výrobe kupol, oceľových a drevených konštrukcií, ako aj na výrobe betónových foriem, ktoré sa vyrábali aj v plechovom sklade, ktorého vydania sa tiež domáha. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovaného uviedol, že po ukončení spolupráce pre žalovaného v 2. rade v máji 2014 si veci neprevzal, pretože v júni 2014 bol mesiac hospitalizovaný a potom došlo k sporu medzi ich rodinou a žalovaným v 1. rade, ktorý odmietol veci vydať. Objekt, kde sa nachádzajú veci, bol uzamknutý. O vydanie vecí sa pokúšal najskôr ústne a až v roku 2018 kvôli rodinným nezhodám bola realizovaná písomná výzva žalovanému v 2. rade o vydanie vecí. Žalobca tiež potvrdil, že aj v súčasnosti je vlastníkom vecí, vydania ktorých sa domáha a na uvedenej nehnuteľnosti vlastnil pokiaľ ide o zväračku, ručné pákové nožnice, ručnú ohýbačku plechov, frézu a lis hydraulický, z každej z uvedených položiek vlastnil po jednom kuse. Na nehnuteľnosti sa však nachádzali aj veci napr. spoločnosti MM&K, s.r.o.

15. Žalovaní na pojednávaní poukázali na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1Cb/110/2014, ktoré je podľa ich názoru prekážkou litispencie a dodali, že v tomto spore sa spoločnosť MM&K, s.r.o. hlási k veciam, ktoré si v predmetnom spore nárokuje žalobca. Tiež uviedol, že žalobca si mohol pred uzavretím darovacej zmluvy ako aj po jej uzavretí svoje veci zabezpečiť, či už nejakým súpisom, alebo tým, aby si ich zobral. Namietal pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v 1. rade, pretože takýto postup ho ako fyzickú osobu zaťažuje. Strana žalovaných na pojednávaní predložila žalobcovi fotodokumentáciu nachádzajúcu sa na č. l. 142 - 146 spisu, na ktorej je zachytená ručná ohýbačka plechov, pákové nožnice, zámočnícky stôl (dielenský stôl Ponk), kompresor Orlík a fréza, aby sa žalobca vyjadril, či o vydanie týchto vecí mu ide. Žalobca potvrdil, že áno. Tiež uviedol, že tieto veci sú jeho vlastníctvom a nikomu ich nepredal. Právny zástupca žalovaných predložil žalobcovi aj fotodokumentáciu, na ktorej je zachytený lis hydraulický, aby sa vyjadril, či o vydanie tohto mu ide. Žalobca uviedol, že áno, je to časť toho lisu. Žalovaný v 1. rade tiež namietal, že v priebehu konania žalobca na otázku súdu, v akom počte existovali veci, ktoré žiada vydať, uviedol, že z každej položky po jednom kuse. Podľa jeho názoru sa v priebehu konania objavujú nové veci. Tvrdil, že žiadne z týchto vecí sa nenachádzali v Cigeľke. Nepoprel, že tie veci existovali, ale tvrdil, že žalobca ich predal, pričom v tejto súvislosti poukázal na predložené kúpne zmluvy. Tiež uviedol, že lis sa posúval do priestorov spoločnosti SimplyCom, spol. s r.o., čo podľa neho potvrdil aj žalobca. Žalovaný v 1. rade tiež uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že veci, na ktoré poukazujú oni, boli umiestnené v Cigeľke, považuje za klamstvo, pretože v uvedených priestoroch nikdy nič nebolo a veci by sa tam pre nedostatok priestoru nezместili. Žalovaný v 1. rade poukázal aj na stôl Ponk, ktorý podľa neho žalobca stotožnil a iný stôl Ponk neexistuje, čo podľa neho potvrdili aj svedkovia, aj žalobca. Tiež poukázal na závery pojednávania zo dňa 15.10.2019, na ktorom podľa jeho názoru žalobca stotožnil lis hydraulický, o ktorý mu v tomto konaní ide a ktorý je znázornený na fotodokumentácii. Žalovaný v 2. rade na pojednávaní dňa 05.02.2020 potvrdil, že argumentáciu jeho právneho zástupcu uvedenú v podaní zo dňa 26.04.2019 (č. l. 140-141 spisu), ktorým sa voči žalobcovi domáhal, aby z jeho priestorov vypratá zväračku a aby mu za obdobie od 28.11.2013 do vypratania uhradil za uskladnenie sumu 500,00 Eur, je potrebné považovať za vzájomnú žalobu. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu o pôvode dreva žalovaný v 2. rade predložil dôkaz o tom, že drevo patrí jemu (č. l. 106 spisu). Týmto dôkazom žalovaný v 2. rade preukazoval nákup ihličnatého reziva a dodal, že ide o rezivo, ktoré dali narezať na píle v Kľušove, čo podľa neho potvrdil aj svedok E.. Žalovaný v 2. rade v rámci záverečných rečí poprel, aby žalobca mal narezané drevo od pána S., ktorý je jeho bratrancom, nakoľko v tom čase pán Q. S. pílu nemal. Tiež uviedol, že žalobca si od jeho rodiny požičiaval peniaze. Uviedol, že bolo dohodnuté, že

po darovaní nehnuteľností žalobca drobné veci, ktoré sa dajú odniesť v rukách, resp. na vozíku, predá, čo preukázal predloženými listinnými dôkazmi. Podľa neho žalobca nepredložil relevantný dôkaz o tom, žeby mu žalovaný v 2. rade alebo žalovaný v 1. rade nezaplatili čo i len jednu faktúru. Tiež tvrdil, že žalobca nikdy pre žalovaného v 2. rade nepracoval. Dodal, že žalovaný v 2. rade nemohol vydať veci požadované žalobcom, pretože mal informácie o tom, že žalobca veci predal. Svedkovia spomínali dva kusy sústruhov, ktoré podľa neho nie sú dôkazom o tom, že majú byť vydané. Uviedol, že existujú ďalšie faktúry, ale tie nemôžu predložiť, pretože v tej chvíli, keď dôkaz predložia, žalobca príde s výmyslom, nezmyslom, ktorý oni majú dokazovať. Podľa neho žalobca nepredložil žiadne dôkazy o vlastníctve k veciam, ktoré sú predmetom konania. Uviedol, že svedok X. S. starší vypovedal účelovo a že v istej dobe sa mal vyjadriť, že si naňho hocičo vymyslia. Celá žaloba je pomsta žalovanému v 1. rade, ktorý odmietol ďalšie vydieranie, šikanovanie a zastráňovanie. Ďalej tvrdil, že žalobca veci predával, aby sa dostal k peniazom, pričom jeho tvrdenie, že boli uskladnené na Cigelke, je absolútny nezmysel. Pokiaľ ide o spoločnosť Prvá Cigel'ská, je to jedna z právnických osôb, ktoré žalobca vlastnil, resp. vlastní, pričom spoločnosť nič nevykonávala, bola len poštovou schránkou v starom rodinnom dome. Tvrdenie, že Ján Košč starší, je členom štatutárneho orgánu Riaditeľstvo združenia, je nepravdivé. Členom riaditeľstva bol do roku 2016. Uviedol, že existuje výzva z roku 2013, ktorou žiadali, aby žalobca odovzdal písomný súpis majetku, zásob, iných majetkových práv, pričom tento bol doručený žalobcovi dňa 17.01.2014. Ako príklad uviedol, že žalobca žiadal v inom súdnom spore vydať dodávku FORD, avšak vydať ju nemôžu, a preto ju držia štyri roky v režime dočasného odhlásenia. Podľa neho vypočutí svedkovia potvrdili, že existovali veci po jednom kuse a tie legálne kúpili. Ostatné veci, ktoré si žalobca odviezol s pánom Q. do zberu, sú predmetom jeho ďalších právnych sporov. Žalovaný v 1. rade uviedol, že skutočnosť, že bol v spore žalovaným, považuje za zlovôľu žalobcu. Ako fyzická osoba nemohol konať, keďže stanovy žalovaného mu to neumožňujú. Žalobca dňa 08.06.2013 odišiel od žalovaného v 2. rade a nahradil ho jeho otec, ktorý bol dňa 06.06.2013 prijatý za člena. Preto žalobca musel mať vedomosť o tom, že žalovaný v 1. rade nemôže konať ako fyzická osoba. Uviedol, že riaditeľstvo žalovaného v 2. rade má troch členov, nie je ním X. S. starší, ktorý preto nemôže konať nijakým spôsobom. Dvoma členmi sú on a jeho dcéra Q. O.. Podľa jeho vyjadrenia žalovaný v 2. rade nikdy nebránil žalobcovi prevziať si svoje veci. Preto navrhol žalobu zamietnuť.

16. Svedok X. S. starší, nar. XX.XX.XXXX, pri svojom výsluchu uviedol, že drevo na dosky a hranoly kúpil jeho syn (žalobca) z Urbariátu Petrová, dal ich narezať a sú uskladnené v objekte. Časť z nich použil žalovaný v 1. rade, ale koľko uviesť nevedel. K zväračke sa vyjadriť nevedel a dodal, že ručné pákové nožnice a ručná ohýbačka plechov patrí žalobcovi, povedal mu, že to kúpil. Stoly boli dva, a to jeden menší a druhý väčší, pričom oba kúpil žalobca. Rovnako aj oceľovú skrinku a oceľový regál. Pokiaľ ide o plechový sklad, k tomu svedok uviedol, že ten tam bol už od začiatku, keď žalobca kúpil nehnuteľnosť. V tom čase tam boli dva, ale jeden zbúrali a druhý ostal. Uviedol, že nevie, čo je kompresor Orlík. Podľa neho tam boli dva sústruhy, a to malý a druhý väčší, pričom oba patrili žalobcovi. Rovnako aj fréza a lis. To, že tieto veci patria žalobcovi vie z dôvodu, že veľmi často chodil na dielňu, keďže za objektom mal včely a bol tam skoro každý deň. Pokiaľ ide o množstvo dosiek, myslel si, že tam mohli byť dva kubíky, ale všetko spotreboval žalovaný v 1. rade, ktorý si bral aj hranoly, ako keby boli jeho. Naposledy bol v objektoch žalovaného v 2. rade niekedy v roku 2014, keď na požiadanie žalovaného v 1. rade vypratával priestranstvo - zvalenú drevenú šopu pred budovou. Žiadne stroje ani zariadenia nevypratával. Odvtedy tam nebol, lebo nemal kľúče. Na otázku právnej zástupkyne žalobcu uviedol, že podľa jeho vedomostí ako vtedajšieho člena riaditeľstva žalovaného v 2. rade, veci neboli žalobcovi vydané z dôvodu, že sa uskutočnilo valné zhromaždenie a žalovaný v 1. rade ho prehovoril na to, aby sa žalobcovi nič nevydalo. Tiež potvrdil, že žalobca sa ústne domáhal vydania svojich vecí, ale žalovaný v 1. rade mu to neumožnil a fyzicky ho napadol, pričom v čase, keď bol žalobca hospitalizovaný na psychiatrii, žalovaný v 1. rade usiloval o zbavenie jeho svojprávnosti. O žalovanom v 1. rade sa napokon vyjadril, že nevedel, že je taký cigán a podvodník. Na otázku právneho zástupcu žalovaného svedok uviedol, že nemá vedomosť o tom, aby žalobca už nebol vlastníkom vecí, vydania ktorých sa domáha.

17. Svedok X. S. mladší, nar. XX.XX.XXXX, v rámci svojej výpovede potvrdil, že v objekte žalovaného v 2. rade sa nachádzali rôzne veci ako ručná ohýbačka plechov, či tabuľové nožnice. Vie, že tieto veci patrili žalobcovi, pretože mu ich pomáhal skladať z príviesného vozíka. Potvrdil, že tam boli dva sústruhy, žalobca tam mal kompresor - jednovalec o dĺžke asi 1,50 m a výške asi do 1 metra, frézu, lis a možno nejaké iné veci, presne si už nepamätal. Potvrdil, že sa tam pod prístreškom nachádzali dosky a hranoly. Domnieval sa, že žalobca ich mal od Q. S.. K objemu dosák a hranolov sa nevedel vyjadriť, uviedol, že to bola veľká kopa. Zväračka patrila žalobcovi - jeho bratovi, mala rozmery cca 1m na 1,50 m. Tiež

uviedol, že žalobca tam mal dva liatinové stoly, jeden mu požičal a ten sa nachádza na inom mieste - v areály firmy AUTO-SHELL. V objekte ostal ešte jeden stôl, menší. Súčasne dodal, že žalobca tam mal aj nejaké skrinky a oceľový regál. Rovnako tam mal žalobca plechový sklad, ktorý bol v areály firmy. Všetky tieto veci patrili podľa udania svedka žalobcovi a dodal, že bolo to jeho celoživotné dielo, jeho drina. Vie to z dôvodu, že pracoval v tomto areály a miesto, kde pracoval, bolo oddelené len priečkou, pričom veci si od žalobcu požičiaval. Potom z priestorov v roku 2013 odišiel z dôvodu, ktorý označil ako aroganciu a chamtivosť žalovaného v 1. rade. Súčasne uviedol, že od žalobcu vie, že žiadal veci vydať, ale žalovaný v 1. rade ho napadol. Prítomný pri tom nebol. Potvrdil, že nemá vedomosť o tom, aby tieto veci žalobca niekomu predal.

18. Svedok Q. E. v rámci svojej výpovede uviedol, že pracoval pre žalovaného v 2. rade, avšak obdobie odkedy dokedy si už nepamätá. Pracoval tam s viacerými strojmi a náradiami. Okrem iného potvrdil, že sa tam nachádzala fréza na plochu farby zelenej, nie je si istý, sústruh väčší, bezfarebný, bol na ňom samý olej, zväračka CO2, kľúče - obojstranné, vidlicové. Tieto stroje sa podľa jeho udania nachádzali v oddelenej miestnosti a v tejto miestnosti pracovali žalobca a jeho brat Janko. Svedok mal na 99% vedomosť, že to boli ich stroje, keď s nimi pracovali. Ďalej svedok uviedol, že v miestnosti, v ktorej pracoval žalobca, zaznamenal aj ručnú ohýbačku a ručné nožnice. Tiež uviedol, že v areály zaznamenal nejaké drevo, hranoly, ale on sa nestaral o to, komu drevo patrí. Potvrdil, že tam bol aj plechový sklad a v ňom množstvo nepotrebných vecí. Bol tam aj taký vybračný železný stôl o rozmeroch asi 1m x 1,5m. Svedok tiež uviedol, že v priestoroch žalovaného v 2. rade boli aj nejaké nože, hasáky a podobne, sú tam dodnes a sú uložené v stoloch, ponkoch, ktoré sú tam dva. Uviedol, že to bolo v druhej miestnosti, ale aj v tejto pracoval žalobca. Zaznamenal tam aj kompresor, ale domnieva sa, že bol nefunkčný. Tiež tam videl lis, ktorý bol podľa neho ručný a zrejme nemal žiaden motor. Oba boli umiestnené v tej miestnosti, kde sú aj stoly ponk. Na otázku právneho zástupcu žalovaných svedok uviedol, že žalovaného v 1. rade nevidel pracovať s frézou, sústruhom, či kompresorom. Svedok si tiež spomenul, že z areálu žalovaného v 2. rade sa vyvážalo drevo, išlo o metrovicu, ale nepamätá si, kedy to bolo, prišlo auto s mechanickou rukou, ktoré to drevo odnášalo. Nepamätá si, kto ho požiadala, aby umožnil odvezenie tohto dreva, nebol tam však žiaden problém, bol tam aj žalobca a bolo to drevo žalobcu. Nepamätal si, aké množstvo dreva sa za tie roky, čo tam pracoval, nachádzalo v areály. Dodal, že to bola taká hromádka dreva. Na otázku žalovaného, aby sa vyjadril, odkiaľ sa vozilo drevo, uviedol, že sa vozilo z píly Š. a z píly smerom na Bardejovské Kúpele pri S., potom sa to narezalo v Kľušove, pričom to boli napokon dosky a hranoly. Na otázku právnej zástupkyne žalobcu, aby sa vyjadril, či potom, keď bola odvezená metrovica, či v areály ostalo nejaké drevo, uviedol, že tam ostali hranoly a dosky. Svedok potvrdil, že dobrovoľne, na základe voľného času pracoval pre žalovaného v 2. rade, ale na obdobie si už nespomína. Svedok doplnil, že formy pre žalovaného v 2. rade robil on, žalovaný v 1. rade a žalobca pri tom vypomáhal. Dodal, že kupoly vyrábala zrejme žalobca.

19. Z Notárskej zápisnice sp. zn. N 727/2013, Nz 40639/2013, NCRI 41363/2013 zo dňa 08.11.2013 súd zistil, že žalobca ako darca daroval obdarovanému - žalovanému v 2. rade nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Cigeľka, zapísané na LV č. XXX. Žalobca tiež žalovanému v 2. rade daroval nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Bardejov, zapísané na LV č. XXXX, podiel v 1/9 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXXX, katastrálne územie Bardejov a 1 podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX. Z bodu V. Darovacej zmluvy spísanej formou notárskej zápisnice vyplýva, že predmetom darovania sú nehnuteľnosti špecifikované v bode I. zmluvy.

20. Z faktúry č. 2008/001 zo dňa 20.07.2008, splatnej dňa 03.08.2008, súd zistil, že ju vystavilo Združenie vlastníkov súkromných lesov obce Petrová odberateľovi - žalobcovi, ktorému týmto fakturovalo sumu za dodanú jedľovú guľatinu v objeme 47,73 m³ v sume 88.300,50 Sk a za dodanú vláknu v objeme 1,89 m³ sumu 1.701,00 Sk, celkovo sumu 90.006,00 Sk. Z potvrdenky č. * 011586 vydané Združením vlastníkov súkromných lesov obce Petrová vyplýva, že žalobca zaplatil sumu 2.987,65 Eur (90.006,00 Sk).

21. Z kúpnej zmluvy č. 8/2000 uzavretej medzi žalobcom ako kupujúcim a ČKD DUKLA, a.s., OZ Mochovce, Žilina ako predávajúcim dňa 15.11.2000, súd zistil, že jej predmetom boli dve rysovacie dosky v celkovej cene 1.102,37 Eur (33.210,00 Sk).

22. Z dokladu vystaveného dodávateľom Bardejovské pozemné stavby, a.s. vyplýva, že dňa 30.05.2000 žalobca prevzal 1 ks fréza F S a 1 ks sústruh S bulharský (č. I. 128 spisu).

23. Z výdajky - Prevodky č. 4039 zo dňa 30.09.1997 vyplýva, že žalobca prevzal od STROJTECH CENTRUM s.r.o., Bardejov, zväračku WLSP - 315 v sume 331,60 Eur (9.990,00 Sk).

24. Výzvou zo dňa 22.01.2018, odoslanou na poštovú prepravu toho istého dňa právna zástupkyňa žalobcu vyzvala žalovaného v 2. rade, ako aj jeho právneho zástupcu na vydanie vecí žalobcu, ktoré ostali v priestoroch nehnuteľností aktuálne vedených na LV č. XXXXX, k. ú. Bardejov.

25. Z faktúry č. FV 872013 vystavenej spoločnosťou MM&K, s.r.o. pre odberateľa Silvergas s.r.o., vyplýva, že dodávateľ fakturoval odberateľovi sumu 17.026,30 Eur za dodanie: vysokozdvížny vozík č. 1, (nečitateľné) prives, sústruh SN50B, vysokozdvížny vozík č. 2, (nečitateľné) stroj Fermac 965, miešačka betónu typ RTM 500, ohýbačka plechov, strihačka plechov, unimobunka drevená, unimobunka (nečitateľné, zrejme plechová).

26. Z kúpnej zmluvy zo dňa 01.07.2013 uzavretej medzi spoločnosťou Prvá Cigelfská, spol. s r.o., ako predávajúcim a SimplyCom, spol. s r.o., ako kupujúcim vyplýva, že predmetom zmluvy boli okrem iného pod položkou 4. 1 ks Kovový stôl zámočnícky 2,5 x 1,26 x 0,81 m (hmotnosť 230 kg) v sume 96,00 Eur, pod položkou 6. Kompresor Orlík Č. Třebová PKO 17 r. v. 1988 v sume 108,00 Eur, pod položkou 9. 1 ks zámočnícky stôl (poškodený) 2,27 x 0,88 x 0,68 m v sume 24,00 Eur.

27. Z kúpnej zmluvy zo dňa 03.06.2013 uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a SimplyCom, spol. s r.o., ako kupujúcim vyplýva, že predmetom zmluvy boli okrem iného pod položkou 1. 1 ks pákové nožnice (r. v. 1964, 380 kg) v sume 120,00 Eur, pod položkou 2. Lis univerzálny (tlak do 15 ton, 230 kg) v sume 120,00 Eur, pod položkou 3. 1 ks hydraulická jednotka k lisu v sume 144,00 Eur, pod položkou 8. 1 ks ručná ohýbačka plechov (390 kg) v sume 96,00 Eur, pod položkou 17. 1 ks skrinka kovová 77 x 59 x 39 cm v sume 36,00 Eur. V čl. 5 tejto zmluvy sa strany dohodli, že označené hnutelné veci môže predávajúci žalobca bezodplatne užívať do 30.11.2013.

28. Z kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2013 uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a SimplyCom, spol. s r.o., ako kupujúcim vyplýva, že predmetom zmluvy boli okrem iného pod položkou 3. 1 ks Fréza Model GP81 výr. č.: 1941 (rok výroby 1974) v sume 205,00 Eur. V čl. 5 tejto zmluvy sa strany dohodli, že označené hnutelné veci môže predávajúci žalobca bezodplatne užívať do 30.11.2013.

29. Z výpisu z účtu spoločnosti SimplyCom, spol. s r.o. vedeného vo Fio banka (č. l. 270 spisu) vyplýva, že spoločnosť dňa 02.07.2013 uhradila žalobcovi na č. ú. 2627164462/1100 faktúru č. 8/2013 na sumu 550,00 Eur (č. l. 271 spisu) a dňa 22.07.2013 uhradila na č. ú. 2626015422/1100 faktúru č. 9/2013 na sumu 738,00 Eur.

30. Zo správy JUDr. Šantu adresovanej právnenému zástupcovi žalovaných súd zistil, že dňa 21.02.2014 prostredníctvom e-mailu vyzval právny zástupca spoločnosti MM&K, s.r.o., právneho zástupcu žalovaného v 2. rade o sprístupnenie nehnuteľností za účelom vypratania hnutelných vecí. Tiež mu oznámil, že prevzal právne zastúpenie konkrétnych osôb, ktoré sa domáhajú vydania hnutelných vecí: vozík náradia HANZ, pákové nožnice, ohýbačka plechov, horizontálna brúska, zväračka, plechová skrinka náradia, kovadlina, horizontálna vŕtačka, obrábací stroj, UNI bunka a bagerové vozidlo.

31. Z faktúry č. 2016396 zo dňa 10.08.2016, splatnej dňa 24.08.2016, súd zistil, že dodávateľ PRIMA les, s.r.o. dodal spoločnosti ProCommunity o. z. Bardejov jedľu III. v objeme 14,080 m³ za sumu 844,80 Eur.

32. Z faktúry č. 403 z augusta 2013 (Zelené oázy 2013) súd zistil, že žalovanému v 2. rade bola fakturovaná suma 126,00 Eur za dodanie ihličnatého reziva v objeme .75 m³, ktorú žalovaný v 2. rade dňa 12.08.2013 uhradil, čo vyplýva z predloženého dokladu o zaplatení.

33. Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 3C/68/2016-133 zo dňa 17.05.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/127/2018-169 zo dňa 21.01.2019, právoplatného dňa 19.03.2019, súd zistil, že žaloba žalobcu voči žalovanému v 2. rade o vrátenie daru (nehnuteľností) bola zamietnutá.

34. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1Cb/110/2014 súd zistil, že predmetom konania je nárok žalobcu (v danom prípade žalovaného v 2. rade) voči spoločnosti MM&K, s.r.o. o zaplatenie sumy 9.988,00 Eur s príslušenstvom.

35. Súd konštatuje, že medzi stranami nebola sporná otázka, aby sa hnutelné veci, o vydanie ktorých ide, nachádzali (či už aktuálne alebo niekedy) v objekte žalovaného v 2. rade. Spornou bola otázka vlastníctva žalobcu k uvedeným veciam, keď toto vlastníctvo popieral žalovaný v 2. rade či už tvrdením, že žalobca ho nepreukázal alebo tvrdením, že žalobca veci predal. Spornou bola aj otázka neoprávnených zásahov žalovaného v 2. rade do vlastníctva žalobcu, ktoré žalovaný v 2. rade spochybňoval a tvrdil, že neoprávnenosť jeho zásahov žalobca nepreukázal. Napokon žalovaný v 1. rade popieral svoju pasívnu vecnú legitimáciu.

36. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

37. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

38. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

39. Podľa čl. 5 Civilného sporového poriadku, Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

40. Súd konštatuje, že vlastnícka žaloba na vydanie veci môže mať úspech iba vtedy, ak žalobca preukáže svoje vlastnícke právo a tiež preukáže, že žalovaný do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje.

41. Pokiaľ ide o identifikáciu vecí, ktorých vydania sa žalobca domáha, tieto musia byť označené tak, aby neboli zameniteľné s inými vecami rovnakého druhu. Na tomto mieste súd považuje za významné poukázať na právny názor Najvyššieho súdu ČR, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo/11474/2002 konštatoval, že od žalobcu nemožno vždy žiadať, aby vec, ktorej vydania sa domáha, opísal spôsobom, ktorý by ju odlíšil od všetkých existujúcich vecí rovnakého druhu. Postačí, ak ju popíše všeobecnejšie. Ak by odporca tvrdil, že má v držbe (detencii) viac vecí, ktoré by zodpovedali takto všeobecne špecifikovanej veci, ohľadom tohto tvrdenia by bolo dôkazné bremeno na ňom. V prípade, ak by v konaní vyšlo najavo, že to tak skutočne je, musel by žalobca opis veci spresniť.

42. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že vo vzťahu ku konaniu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/68/2013, právoplatne skončenom dňa 19.03.2019 a konaniu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1Cb/110/2014, nie je v danom spore založená ani prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata), ani prekážka prebiehajúceho totožného konania (litispendencia). Totižto, aby bolo možné tvrdiť totožnosť vecí, táto by sa musela týkať totožných strán sporu a totožného predmetu konania. V konaní vedenom pod sp. zn. 3C/68/2016 išlo síce o totožnosť strán, avšak s odlišným predmetom konania - žaloba o vrátenie daru (nehnutelnosti). V konaní vedenom pod sp. zn. 1Cb/110/2014 ide o obchodnoprávny spor medzi žalovaným v 2. rade a spoločnosťou MM&K, s.r.o., pričom už len zistenie rozdielnosti strán vylučuje, aby bolo možné uvažovať o totožnosti vecí. Vzhľadom na to, že súd nezistil uvedené prekážky konania, nevyhovelo návrhu žalovanej strany o zastavenie konania.

43. Pokiaľ ide o nárok žalobcu voči žalovanému v 1. rade ako fyzickej osobe, súd uvádza, že v okolnostiach danej veci nevzhladol existenciu pasívnej vecnej legitimácie žalovaného v 1. rade. Je nepochybné, že žalobca zanechal hnutelné veci na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade, ktorý koná prostredníctvom dvoch členov riaditeľstva. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná a vyplýva z predloženej notárskej zápisnice, v ktorej sú označení účastníci darovacej zmluvy a kde je pri údajoch o žalovanom v 2. rade uvedené, že tento koná prostredníctvom dvoch členov. Okrem toho táto

skutočnosť vyplýva aj z právoplatného rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 3C/68/2016 zo dňa 17.05.2018, a to z bodu 36. jeho odôvodnenia. V tomto bode súd konštatoval, že riaditeľstvo žalovaného koná prostredníctvom dvoch členov, pričom jeho členovia sú žalovaní v 1. rade, Q. O. a X. S.. Túto skutočnosť napokon potvrdil aj samotný žalovaný v 2. rade na pojednávaní dňa 05.02.2020. Ak teda veci, o vydanie ktorých žalobca usiluje, sa nachádzajú v objekte patriacom žalovanému v 2. rade, za ktorého konajú dvaja členovia (jedným z nich je aj žalovaný v 1. rade a ďalším členom je jeho dcéra Q. O.), je zjavné, že subjekt kompetentný a zodpovedný veci vydať musí byť ten, v ktorého dispozičnej sfére sa veci nachádzajú. Za daných okolností nemožno bezpečne uzavrieť, že takou osobou je aj žalovaný v 1. rade, ktorý ako člen žalovaného v 2. rade má nepochybne do objektu prístup, čo žalovaný v 1. rade nepoprel. Na druhej strane jeho oprávnenie samostatne rozhodovať v otázke nevydania vecí je oslabené práve zistením, kde sa veci nachádzajú a komu objekt patrí. Týmto subjektom je výlučne žalovaný v 2. rade. Preto súd žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie.

44. Súd mal preukázané, a to z predloženej notárskej zápisnice, ako aj z rozsudku tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 3C/68/2016, že žalobca daroval žalovanému v 2. rade nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Bardejov a Cigeľka. Súd mal tiež preukázané, že hnutelné veci, ktorých vydania sa žalobca domáha, zanechal na nehnuteľnosti patriacej žalovanému v 2. rade, čo nebolo medzi stranami sporné. Sporné nebolo ani to, že ide o veci nachádzajúce sa v objekte žalovaného v 2. rade v Bardejove. Žalovaný v 2. rade netvrdil, že také veci neexistujú a netvrdil, že v detencii má viac vecí rovnakého druhu, avšak tvrdil, že žalobca k nim nepreukázal vlastnícke právo ani skutočnosť, že zo strany žalovaného v 2. rade dochádza k neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva žalobcu. Žalovaný v 2. rade tiež argumentoval tým, že žalobca nepreukázal vlastnícke právo k hnutelným veciam tvoriacim predmet tohto konania aj z dôvodu, že niektoré z uvedených vecí predal tretím osobám.

45. Súd mal preukázaný nárok žalobcu čo do vydania dosiek v objeme 14 m³ a hranolov v objeme 16 m³. Žalobca preukázal, že v roku 2008 zakúpil z obce Petrová guľatinu, z ktorej dal narezať dosky a hranoly. Tie mal uskladnené v objekte žalovaného v 2. rade v Bardejove. Skutočnosť, že žalobca mal uvedené veci uložené na uvedenom mieste preukazuje jednak výpoveď žalobcu, ale aj výpovede svedkov X. S. staršieho, X. S. mladšieho a Q. E., ktorí potvrdili, že žalobca tam mal dosky a hranoly, hoci k množstvu sa nevedeli vyjadriť. Z predloženej faktúry č. 2008/001 je zrejmé, že žalobca zakúpil 47,73 m³ guľatiny. Ak teda žiadal, aby mu žalobca vydal dosky a hranoly v celkovom objeme 30 m³, súd nemá dôvod spochybňovať hodnovernosť dôkazov svedčiacich v prospech žalobcu, ktorý ako fyzická osoba nemá povinnosť viesť si evidenciu svojho hnutelného majetku. Táto okolnosť nemôže diskvalifikovať vlastníka veci, ak podporne inými dôkazmi preukáže vysokú pravdepodobnosť vlastníctva svojej veci. V tomto smere sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného v 2. rade, ktorý predložil faktúru č. 403 o nákupe ihličnatého reziva v objeme .75 m³ v auguste 2013 za sumu 126,00 Eur, pretože ako vyplýva aj z označenia na predmetnej faktúre, rezivo bolo určené na projekt žalovaného v 2. rade „Zelené oázy 2013“, čo tvrdil aj žalobca. Navyše žalovaný v 2. rade v priebehu konania netvrdil, že toto rezivo mal uskladnené na mieste, ktoré uvádzal žalobca v spojení so svedkami X. S. starším a X. S. mladším, ktorý potvrdil, že žalobca mal v areály dosky a hranoly, ktoré nazval veľkou kopou. X. S. starší vo svojej výpovedi potvrdil, že žalobca mal v objekte drevo, že žalobca ho zakúpil z urbariátu v Petrovej, že to boli dosky a hranoly a že časť spotreboval aj žalovaný v 1. rade. Svedok Q. E. potvrdil, že z areálu žalovaného v 2. rade sa v presne neuvedenom čase vyvážala metrovica - drevo na pálenie, že to bolo drevo žalobcu, ale že potom tam ostali dosky a hranoly. K objemu dreva sa nevedel vyjadriť, nazval ho hromádkou. Súd úroveň dôkaznej situácie vyhodnotil v prospech žalobcu, a preto žalobe v tejto časti vyhovel.

46. Súd mal preukázaný aj nárok žalobcu čo do vydania zväračky VLSP 315, keďže samotný žalovaný v 2. rade potvrdil, že táto sa nachádza v jeho dispozičnej sfére, avšak nevedel, kto je jej skutočný vlastník. Vlastnícke právo k zväračke žalobca preukázal aj dokladom nazvaným výdajka - prevodka č. 4039 zo dňa 30.09.1997 (č. I. 94 spisu), z ktorého vyplýva že od spoločnosti STROJTECH CENTRUM s.r.o. Bardejov predmetnú vec prevzal za cenu 9.990,00 Sk. Skutočnosť, že žalobca vlastnil zväračku a mal ju v objekte žalovaného v 2. rade potvrdil aj svedok X. S. mladší.

47. Podľa názoru súdu žalobca preukázal aj svoj nárok týkajúci sa vydania oceľovo - liatinového pracovného stola o rozmeroch 1,2m x 2m o hmotnosti 1,2t. Žalobca tvrdil, že dokladom o kúpe tohto stola je kúpna zmluva zo dňa 15.11.2000, predmetom ktorej boli dve rysovacie dosky. Žalobca uviedol, že tak sa to odborne nazýva, ale v skutočnosti ide o oceľovo - liatinový pracovný stôl. Súd sa úplne

nestotožnil s argumentom žalobcu o tom, že práve táto zmluva je dôkazom o nadobudnutí vlastníckeho práva k tomuto stolu. Skutočnosť, že žalobca takýto stôl vlastní potvrdil svedok X. S. starší, ktorý do objektu často chodieval, keďže za ním choval včely. Tvrdenie žalobcu popieral žalovaný v 2. rade, keď predložil kúpnu zmluvu zo dňa 01.07.2013 uzavretú medzi spoločnosťou Prvá cigel'ská, spol. s r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou SimplyCom, spol. s r. o. ako kupujúcim, kde pod položkou 4. bol uvedený kovový stôl zámočnícky 2,5m x 1,26m x 0,81m. Žalobca však argumentoval tým, že ide o kúpnu zmluvu, ktorej nebol účastníkom a navyše stôl, ktorý žiada vydať, má iné rozmery ako ten, ktorý je uvedený v zmluve. Vzhľadom na to, že žalovaný v 2. rade tvrdil, že žalobca nie je vlastníkom tohto stola s poukazom na to, že jeho vlastníkom je iná osoba, avšak iné tvrdenie, ktoré by spochybňovalo vlastníctvo žalobcu neuviedol, súd považoval vlastníctvo žalobcu k tomuto stolu za nesporné. Žalobcu sa netýka kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá medzi tretími osobami a nemožno pričítať na vrub žalobcovi, že iný subjekt predal stôl, o ktorom sa žalovaný v 2. rade domnieva, že ide o stôl, ktorý je predmetom tohto konania. Je nepochybné, že uvedená kúpna zmluva bola uzavretá medzi podnikateľskými subjektmi, ktoré vedú súpis svojho hnutel'ného a nehnuteľného majetku. Ak predávajúci, ktorého konateľom je žalovaný v 1. rade (vyplýva to z predloženej zmluvy) hodlal nadobudnúť do svojho vlastníctva predmetnú hnutel'nú vec, bolo jeho zodpovednosťou, aby si preveril, či predmetom kúpnej zmluvy je vec, ktorej vlastníkom je predávajúci. Na tomto zistení nemení nič ani skutočnosť, že konateľom predávajúceho bol žalobca. Podľa názoru súdu predloženým dôkazom sa žalovanému v 2. rade nepodarilo účinne poprieť vlastníctvo žalobcu k oceľovo - liatinovému stolu.

48. Pokiaľ ide o dielenský pracovný stôl Ponk s prasknutou doskou, žalobca ohľadom tejto hnutel'nej veci nepredložil doklad o nadobudnutí vlastníctva. V rámci svojej výpovede uviedol, že tento stôl kúpil niekedy v roku 2007 - 2008 od Bardejovských strojární v likvidácii. Svedok Q. E. vo výpovedi uviedol, že pokiaľ si pamätá, stoly Ponk boli dva, oba v miestnosti, v ktorej pracoval žalobca. Žalovaný v 2. rade popieral vlastníctvo žalobcu k stolu Ponk s poukazom na kúpnu zmluvu zo dňa 01.07.2013, predmetom ktorej bol pod položkou č. 9 uvedený zámočnícky stôl (poškodený) o rozmerov 2,27m x 0,88m x 0,68m. Podľa zistení súdu žalobca nebol zmluvnou stranou uvedenej kúpnej zmluvy. Tou boli tretie osoby, pričom žalobca ako fyzická osoba nemôže niesť zodpovednosť za vymedzenie predmetu tejto kúpnej zmluvy. Súd zastáva názor, že ani v tomto prípade sa žalovanému v 2. rade nepodarilo účinne poprieť vlastníctvo žalobcu k pracovnému stolu Ponk, a to bez ohľadu na to, či boli stoly dva a či jeden z nich si požičal svedok X. S. mladší. V tomto smere zohralo významnú úlohu zistenie, že zmluvnou stranou predmetnej kúpnej zmluvy nebol žalobca.

49. Súd považoval za preukázaný aj nárok žalobcu na vydanie 1ks oceľovej skrinky o rozmeroch 1m x 0,8m x 0,4m a 1 ks oceľového regálu o rozmeroch 2m x 1,2m x 0,5m. Hoci žalobca nepredložil ohľadom týchto hnutel'ných vecí nadobúdacie doklady, vlastníctvo k veciam vyplýva z výpovede žalobcu, z výpovede svedka X. S. staršieho a podporne aj z výpovede svedka X. S. mladšieho, ktorý potvrdili, že žalobca vlastnil aj oceľový regál a skrinku. Žalovaný v 2. rade popieral vlastníctvo ku skrinke predložením kúpnej zmluvy zo dňa 03.06.2013, kde pod položkou 17. je uvedená skrinka kovová v počte kusov 5 za sumu 36,00 Eur. Je nepochybné, že predávajúcim v tomto prípade bol žalobca, avšak žalobca popieral tvrdenia žalovaného v 2. rade, aby išlo o skrinku totožnú s tou, ktorú žiada vydať, pretože jej rozmery sú iné ako tie, ktoré sú uvedené na zmluve (v zmluve 77 x 59 x 39 cm, žalobca žiada vydať skrinku o rozmeroch 1m x 0,8m x 0,4m). Z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že žalobcov nárok je v tomto ohľade dôvodný. Navyše žalovaný v 2. rade na viacerých miestach využíval tvrdenie žalobcu, že z každej veci, ktorú žiadal vydať, vlastnil len po jednom kuse. Neskôr však žalobca túto výpoveď korigoval a uviedol, že po jednej položke vlastnil pokiaľ ide o objekt žalovaného v 2. rade nachádzajúci sa v Bardejove. Ak teda žalobca vlastnil viac vecí rovnakého druhu, čo žalovaný v 2. rade účinne nepoprel a v predmetnej kúpnej zmluve predal 5 ks skriniek, nebolo bezpečne vyvrátené, že žalobcovi nejaká v objekte ostala.

50. Okrem toho súd vyhovel aj tej časti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal vydania plechového skladu o rozmeroch 4m x 10m x 2,5m. Skutočnosť, že žalobca vlastnil plechový sklad, ktorý sa nachádza v areály žalovaného v 2. rade mal súd za preukázané z výpovedí žalobcu, svedkov X. S. mladšieho a X. S. staršieho. Žalovaný v 1. rade tiež potvrdil, že tento sklad sa nachádza v jeho objekte. Až na pojednávaní dňa 05.02.2020 sa žalovaný v 2. rade bránil tým, že sklad je sčasti zabudovaný v zemi, čo potvrdil a vysvetlil aj žalobca. Obaja však uviedli, že plechový sklad je odňateľný, pričom žalovaný v 2. rade doplnil, že náklady na jeho vybúranie zo zeme budú väčšie, než je hodnota skladu. Súd mal za dostatočne preukázané, že pokiaľ ide o plechový sklad, tento je hnutel'nou vecou, nakoľko žalobca uviedol, že tento už zakúpil ako súčasť nehnuteľnosti, ktorú vlastnil pred žalovaným v 2. rade, pričom sklad nie je zapísaný

ako stavba v katastri nehnuteľností, čo žalovaný v 2. rade nepoprel. Podľa udania žalobcu, ktorý popísal stav plechového skladu a jeho čiastočné zaliatie betónom, čo žalovaný v 2. Rade nerozporoval, súd konštatuje, že ide o hnutelnú vec, ktorá nie je so zemou spojená pevným základom. Na tom nemení nič ani zistenie, že časť skladu (cca 1/3) je zaliata betónom.

51. Žalobca sa domáhal aj vydania sústruhu malého, tzv. bulharského. K tomu žalobca predložil doklad o vlastníctve veci vystavený Bardejovskými pozemnými stavbami, a.s., z ktorého vyplýva, že žalobca dňa 30.05.2000 prevzal sústruh malý. Žalobcovo tvrdenie o vlastníctve sústruhu potvrdil aj svedok X. S. starší a svedok X. S. mladší, ktorí obaja zhodne uviedli, že žalobca mal sústruhy dva. Z tohto dôvodu súd návrhu žalobcu aj v tejto časti vyhovel.

52. Pokiaľ ide o nárok žalobcu o vydanie kompresora Orlík, k tomu súd uvádza, že vlastníctvo žalobcu potvrdil vo svojej výpovedi samotný žalobca, keď uviedol, že ho kúpil od bývalého Agrostavu Topolčany okolo roku 1999 za sumu cca 232,00 Eur (cca 7.000,00 Sk), ako aj svedok X. S. mladší, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že žalobca mal kompresor, jednovalec s dĺžkou asi 1,5m a výškou 1m. Žalovaný v 2. rade popieral vlastníctvo žalobcu ku kompresoru poukazujúc na kúpnu zmluvu zo dňa 01.07.2013 uzavretú medzi predávajúcim Prvá cigel'ská, spol. s r.o. a kupujúcim SimplyCom, spol. s r.o. Tu je potrebné zdôrazniť, že žalobca nebol účastníkom zmluvy a nemožno pričítať na jeho vrub ako fyzickej osoby zodpovednosť za predaj veci, ktorá bola predmetom označenej kúpnej zmluvy. Táto okolnosť nemôže žalobcu zaťažovať. Celková suma predávaných vecí na základe tejto zmluvy predstavovala 738,00 Eur. K tomu žalovaný v 2. rade predložil výpis z účtu SimplyCom, spol. s r.o., ktorá dňa 22.07.2013 poukázala na účet sumu 738,00 Eur. Tu je potrebné zdôrazniť, že číslo účtu, na ktoré žalovaný v 2. rade poukázal tieto peňažné prostriedky je odlišný od čísla účtu, na ktorý žalovaný v 2. rade poukázal sumu 550,00 Eur za kúpu vecí od žalobcu (č. I. 270 spisu). Preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel.

53. Súd ďalej konštatuje, že nárok žalobcu o vydanie ručných pákových nožníc a ručnej ohýbačky plechov považoval za nedôvodný. Žalobca tvrdil vlastnícke právo k ručnej ohýbačke plechov a ručným pákovým nožnicami bez toho, aby predložil doklad o ich nadobudnutí. Svedecké výpovede X. S. staršieho a X. S. mladšieho svedčali v prospech žalobcu. Avšak žalovaný v 2. rade popieral vlastnícke právo k týmto veciam poukazujúc na kúpnu zmluvu zo dňa 03.06.2013, uzavretú medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou SimplyCom, spol. s r.o. ako kupujúcim, predmetom ktorej boli aj pákové nožnice (r. v. 1964, 380 kg) v sume 120,00 Eur uvedené pod položkou 1. a ručná ohýbačka plechov (390 kg) v sume 96,00 Eur uvedená pod položkou 8. Aj keď žalobca tvrdil, že nejde o totožné veci s tými, ktorých vydania sa domáha, súd posúdil toto tvrdenie žalobcu v porovnaní s dôkazom predloženým žalovaným v 2. rade, ako také, ktoré malo slabšiu oporu vo vykonanom dokazovaní. V tomto smere súd síce zohľadnil dôkazy predložené a označené žalobcom, ako aj svedecké výpovede svedčiace v jeho prospech, ale tieto dôkazy v kontexte dôkazov žalovaného v 2. rade, vykazovali menšiu dôveryhodnosť. Keďže súd mal pochybnosti a vlastníctve žalobcu vo vzťahu k týmto veciam, žalobe v tomto rozsahu nevyhovel.

54. Súd rovnako nevyhovel tej časti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal vydania hydraulického lisu. V tomto prípade obdobne ako v prípade uvedenom pod bodom 53. odôvodnenia tohto rozhodnutia súd považoval dôkazy žalobcu za menej zásadné ako tie, ktoré predložil žalovaný v 2. rade. Ten predložil kúpnu zmluvu zo dňa 03.06.2013, na základe ktorej žalobca predal tretej osobe pod položkami 2. a 3. Lis univerzálny (tlak do 15 ton, 230 kg) v hodnote 120,00 Eur a hydraulickú jednotku k lisu v cene 144,00 Eur. Žalobca popieral, aby išlo o lis vydania ktorého sa domáha, avšak súd mal aj v okolnostiach tohto prípadu pochybnosti o vlastníctve žalobcu k hydraulickému lisu, keďže žalobca predal lis univerzálny vrátane hydraulickej jednotky. Súd preto nemohol bezpečne uzavrieť, že žalobca je vlastníkom veci, ktorá je predmetom tohto konania. Preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

55. Pokiaľ ide o frézu, v tejto súvislosti žalobca predložil doklad o jej nadobudnutí vystavený Bardejovskými pozemnými stavbami, a.s., z ktorého vyplýva, že žalobca dňa 30.05.2000 prevzal okrem sústruhu malého aj frézu. Aj svedkovia X. S. mladší a X. S. starší potvrdili, že žalobca vlastnil frézu. Na druhej strane žalovaný v 2. rade predložil kúpnu zmluvu zo dňa 24.06.2013, uzavretú medzi žalobcom ako predávajúcim a treťou osobou, na základe ktorej žalobca predal pod položkou 3. Frézu MODEL GP81, výr. č.:1941, rok výroby 1974 za sumu 205,00 Eur. Celková suma predávaných vecí na základe tejto zmluvy predstavovala 550,00 Eur. K tomu žalovaný v 2. rade predložil výpis z účtu SimplyCom, spol. s r.o., ktorá žalobcovi dňa 02.07.2013 poukázala na účet sumu 550,00 Eur. Žalobca nepoprel prijatie

tejto sumy, avšak poprel, aby to bolo za veci uvedené v zmluve, tvrdil, že to bolo za vykonané práce. Súd sa s tvrdením žalobcu nestotožnil, a preto žalobu aj v tejto časti zamietol.

56. Pokiaľ žalovaný v 2. rade argumentoval tým, že žalobca na predloženej fotodokumentácii stotožnil veci, o vydanie ktorých mu ide, pričom on tvrdil, že tieto veci predal, súd uvádza, že dokazovanie v tomto smere nevyznieva celkom v prospech žalovaného v 2. rade. Ten totiž žalobcovi predložil čierno - bielu fotodokumentáciu, ktorú súd nehodnotí ako významne kvalitnú. Spoznanie vecí na predloženej fotodokumentácii podľa názoru súdu automaticky neznamená, že žalobca tým stotožnil veci, ktoré tvoria predmet tohto sporu. Je všeobecne známou skutočnosťou, ktorú netreba zvlášť dokazovať, že veci rovnakého druhu (aj stroje a zariadenia) sú si podobné. Ak teda žalovaný v 2. rade predložil žalobcovi na vyjadrenie nie celkom kvalitné fotografie, súd nevyhodnotil, aby tomuto dôkazu bolo možné pripísať taký účinok, ktorý by znamenal diskvalifikáciu žalobcu v procese dokazovania, a tým „víťazstvo“ protistrany.

57. Súd konštatuje, že nevykonal všetky navrhnuté dôkazy zo strany žalobcu, a teda nevykonal výsluch svedka Q. Q., nakoľko tento zomrel. Nevykonal ani výsluch svedka V. Z., pretože tento súdu predložil vyjadrenie Obce Jakubovany, ako aj vyjadrenie svojho všeobecného lekára o tom, že jeho zdravotný stav (dlhodobý až trvalý) mu nedovoľuje zúčastniť sa pojednávania. Súd napokon nevykonal ani výsluch svedka Q. V.. Toho súd na návrh žalobcu 2-krát predvolal na pojednávanie, avšak ten sa ani na intervenciu žalobcu na pojednávanie nedostavil. Okrem toho súd dodáva, že dôkazom predloženým žalovaným v 2. rade označeným v bodoch 25. a 30. odôvodnenia tohto rozsudku nepripísal žiadnu relevanciu, pretože tieto dôkazy sa netýkali žalobcu, ale tretích osôb a súd ich vyhodnotil ako také, ktoré neprispeli k preukázaniu tvrdení žalovaného v 2. rade namiereným voči spochybneniu vlastníctva žalobcu ku konkrétnym veciam.

58. Žalovaný v 2. rade sa v podaní zo dňa 26.04.2019 domáhal voči žalobcovi vypratania zväračky VLSP 315 zo svojho objektu, pričom za obdobie od 28.11.2013 do vypratania požadoval od žalobcu titulom jej uskladnenia sumu 500,00 Eur. O skutočnosť, že ide o vzájomnú žalobu, žalovaný v 2. rade potvrdil aj na pojednávaní dňa 05.02.2020. Súd je toho názoru, že tomuto právu žalovaného v 2. rade nemožno poskytnúť právnu ochranu, pretože súd ju hodnotí ako zneužitie práva. Totiž vstup žalovaného v 2. rade do konania bol pripustený už dňa 10.08.2018, čo mu bolo oznámené dňa 03.09.2018. Na pojednávaní dňa 21.11.2018 sa právny zástupca žalovaného v 2. rade vyjadroval k podanej žalobe. Doklad o nadobudnutí zväračky bol právnomu zástupcovi žalovaného v 2. rade zaslaný prípisom zo dňa 18.03.2019, doručeným dňa 02.04.2019. Na pojednávaní dňa 09.04.2019 mal žalovaný v 2. rade s úplnou istotou vedomosť o tom, že žalobca žiada vydať zväračku, ku ktorej predložil doklad o nadobudnutí. Na tomto pojednávaní potvrdil, že veci, ktoré žalobca žiada vydať, sa nachádzajú u žalovaného v 2. rade. Podľa názoru súdu žalovanému v 2. rade nebránilo nič v tom, aby žalobcu kontaktoval a prejavil aspoň snahu o to, aby si žalobca mohol zväračku prevziať. Namiesto toho žalovaný v 2. rade doslovne zneužil situáciu a žalobcu vyzval na vypratanie tejto zväračky a na zaplatenie sumy 500,00 Eur za jej uskladnenie. Súd zastáva názor, že takéto konanie žalovaného v 2. rade je v rozpore s dobrými mravmi, a teda aj v rozpore s čl. 5 Civilného sporového poriadku. Rovnicu typu „Ak ty mne, tak ja tebe“, nemožno vnímať ako umenie dobrého a slušného. Navyše žalovaný v 2. rade vôbec nezdôvodnil, ako dospel k výške požadovaného nároku titulom uskladnenia vo výške 500,00 Eur. Ide len o jeho jednostranné tvrdenie, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Na základe toho súd vzájomnú žalobu žalovaného v 2. rade voči žalobcovi o vypratanie zväračky a zaplatenie sumy 500,00 Eur, zamietol.

59. O trovách konania v súvislosti s časťou žaloby, ktorej súd vyhovel, rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, a to podľa čiastočného úspechu sporových strán. Žalobca sa voči žalovanému v 2. rade domáhal vydania celkovo 14 vecí. Súd vyhovel žalobe v časti o vydanie 10 vecí, teda žalobca bol v spore voči žalovanému v 2. rade úspešnejší, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania po odpočítaní jeho neúspechu v konaní od jeho úspechu (71,43 % - 28,57 %) v celkovej výške 42,86 %.

60. Keďže žalovaný v 1. rade bol vzhľadom na zamietnutie žaloby, voči žalobcovi v celom rozsahu úspešný, súd mu v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

61. O trovách konania v otázke vzájomnej žaloby súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

62. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak

sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.